

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: D. Ž.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2021, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení 18. 10. 2021 **se zrušuje** a věc se jí **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 18. 10. 2021 č. j. X Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 25. 6. 2021 č. j. X, kterým zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 8. 6. 2021 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost o 50%.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že příslušný lékař ČSSZ v řízení o námitkách nesprávně vyhodnotil intenzitu a závažnost jejího onemocnění a s tím související stupeň invalidity. Žalobkyně má za to, že její zdravotní postižení měla být zařazena do kategorie uvedené v kapitole XI, oddílu A, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., když i přes veškerou komplexní léčbu není schopna jakékoliv zátěže. Její zdravotní stav je podstatně horší, než byl v roce 2015, kdy byl stanoven pokles její pracovní schopnosti o 40% a navýšen byl o 10% podle příslušné vyhlášky.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18. 10. 2021 č. j.X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 11. 2. 2022 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla od 23. 2. 2011 invalidní ve druhém stupni invalidity. Dne 24. 5. 2021 požádala o změnu výše invalidního důchodu. Zdravotní stav žalobkyně byl následně posouzen dne 8. 6. 2021 lékařem OSSZ Karviná se závěrem, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně s poklesem pracovní schopnosti dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o celkových 50%. Podle tohoto posudku žalovaná vydala dne 25. 6. 2021 rozhodnutí, kterým žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal dne 6. 10. 2021 její zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava, který míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určil ve výši 60% a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 9a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Poté žalovaná vydala dne 18. 10. 2021 žalobou napadené rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 25. 6. 2021.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku

této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. V. B. a z jejího nálezu ze dne 31. 5. 2021, z nálezů doložených k žalobě: I. Interní klinika – kardiologická, Centrum pro plicní hypertenzi FN Olomouc prof. MUDr. M. H., Ph.D., FESC ze dne 6. 9. 2021 a 15. 11. 2021, a z dalších nálezů: propouštěcí zpráva FN Olomouc, I. Interní klinika – kardiologická 8. 2. 2021 – 10. 2. 2021, kardiolog MUDr. M. P. ze dne 5. 5. 2021, alergoložka a klinická imunoložka MUDr. I.R. ze dne 23. 11. 2020, léčba bolesti MUDr. J. B. ze dne 22. 3. 2021, ORL MUDr. J. Š. ze dne 8. 1. 2021, endokrinologie MUDr. I. H. ze dne 29. 3. 2021, biochemie ze dne 22. 3. 2021, CT mozku nativ MUDr. R. M. ze dne 23. 10. 2020, neurologie MUDr. A. Š. ze dne 21. 1. 2021 a 21. 12. 2020, interní - kardiolog MUDr. J. O. ze dne 16. 12. 2020 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Karviná včetně žaloby a profesního dotazníku. Posudková komise uvedla jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně k datu žalobou napadeného rozhodnutí žalované 18. 10. 2021 těžkou perzistující fixovanou plicní hypertenzi prekapilární s poklesem výkonnosti pro dušnost dle NYHA III dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitola IX, oddíl A, položka 1c, vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (50% – 60%) 60%. Posudková komise dále pokles pracovní schopnosti žalobkyně navýšila o 10% pro průběh nemoci a postižení páteře. Celkově tedy pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 70% (pozn. soudu: v posudku je písarskou chybou nesprávně uvedeno 79%).

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 18. 10. 2021 byla invalidní, přičemž šlo o invaliditu třetího stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejmeně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejmeně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejmeně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejmeně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 70% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty. PK MPSV ČR došla k odlišnému závěru než lékař OSSZ a ČSSZ, neboť je toho názoru, že těžká plicní hypertenze zásadně limituje schopnost zátěže žalobkyně a její léčení trvá. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně podřadila posudková komise pod kapitolu IX, oddíl A, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stanovila pokles pracovní schopnosti ve výši 60%. Vzhledem k průběhu nemoci a postižení páteře zvýšila posudková komise horní hranici procentního rozpětí o 10% a celkový pokles pracovní schopnosti u ní tedy činí 70%. Posudková komise konstatovala, že invalidita třetího stupně vznikla u žalobkyně datem zjištění těžké plicní hypertenze, tj. dne 1. 12. 2020 – dnem echokardiografického vyšetření.
7. Jelikož u žalobkyně k datu 18. 10. 2021 šlo o třetí stupeň invalidity, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil dle odst. 4 téhož ustanovení k dalšímu řízení. Žalovaná v průběhu dalšího řízení je vázána

[Zadejte text.]

závazným názorem krajského soudu a to, že žalobkyně je invalidní ve třetím stupni invalidity, přičemž u ní invalidita třetího stupně vznikla dnem 1. 12. 2020.

8. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšná žalobkyně se práva náhrady nákladů výslovně vzdala (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 10. března 2022

JUDr. Petr Indráček

samosoudce